

Uzasadnienie

Pismem z dnia 13 grudnia 2020 r. skarżąca K. W. zawiadomiła tutejszą Izbę o możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego W. K..

Jako okoliczność faktyczną skarżąca wskazała, że od 2017 r. mec. W. K. reprezentuje jej byłego męża, tj. M. W. w sprawach o: przymusową rozdzielność majątkową, w przedmiocie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi synami, w przedmiocie kosztów utrzymania rodziny, w przedmiocie rozwodu, w zakresie powództwa przeciwegzekucyjnego, w przedmiocie postępowań egzekucyjnych dotyczących alimentów oraz egzekucji kontaktów.

Ponadto skarżąca wskazała, że ze względu na swoją sytuację zdrowotną skutkującą koniecznością poddania się operacji, zwróciła się do radcy prawnego W. K. drogą mailową działając przez swojego pełnomocnika procesowego adwokat E. M., w dniu 02.11.2020 r. (tj. przed terminem wymagalności alimentów za listopad 2020 r.) z informacją o stanie zdrowia, z załączaną dokumentacją szpitalną oraz z prośbą o wstrzymanie egzekucji alimentów wymagalnych w listopadzie 2020 r., wobec nadzwyczajnych okoliczności dotyczących stanu zdrowia skarżącej, jak również propozycji mediacyjnej w kontekście potrzeby zmiany alimentacyjnego tytułu wykonawczego.

W odpowiedzi na powyższego maila mec. W. K. wskazał, że nie ma pełnomocnictwa do kwestii zmiany alimentów i aby pełnomocnik skarżącej zwrócił się bezpośrednio do Pana M. W..

Pełnomocnik skarżącej zgodnie z prośbą mec. K. skierował pismo bezpośrednio do Pana M. W., jak również wysłał do niego stosowną korespondencję e-mail w dniu 02.11.2020 r.

Pomimo w/w pisma skierowanego do radcy prawnego W. K., przeciwko skarżącej został złożony wniosek egzekucyjny do komornika przez mec. K..

Skarżąca wskazuje, że poczyniła zapłatę wymagalnej należności w dniu 15 listopada 2020 r. i bank zaksięgował wpłatę w dniu kolejnym.

Dalsza wymiana korespondencji między skarżącą a mec. K. pozostała bez odpowiedzi.

Zarzuty stawiane w skardze radcy prawnemu W. K. przez skarżącą koncentrują się wokół następujących przepisów Kodeksu Etyki Radcy Prawnego:

1.

Art. 6.

Radca prawny, mając na uwadze treść roty ślubowania określonej w ustawie o radcach prawnych, obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami

2.

Art. 7.

1. Niezależność w wykonywaniu zawodu radcy prawnego jest gwarancją ochrony praw i wolności obywatelskich, demokratycznego państwa prawnego oraz prawidłowego funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości.

2. Radca prawny, przy wykonywaniu czynności zawodowych, powinien być wolny od wszelkich wpływów wynikających z jego osobistych interesów, nacisków z zewnątrz oraz ingerencji z jakiegokolwiek strony lub z jakiegokolwiek powodu.

Wyrażone przez kogokolwiek polecenia, ograniczające niezależność sugestie czy wskazówki, nie mogą wpływać na prezentowane przez niego stanowisko w sprawie.

3. Radca prawny nie może naruszać zasad etyki zawodowej i niewłaściwie wywiązywać się z obowiązków zawodowych w celu spełnienia oczekiwań klienta lub osób trzecich.

Zdaniem skarżącej radca prawny W. K. „wszczał egzekucję po niespełna 5-ciu dniach opóźnienia przy okoliczności zaksięgowania alimentów w dniu złożenia wniosku egzekucyjnego bez skierowania przedegzekucyjnego wezwania do zapłaty czy chociażby krótkiej wiadomości do mojego pełnomocnika”, co zdaniem skarżącej „cechuje się wyjątkowo nieludzką i bezzwzględną postawą nierespektującą żadnych zasad etyki, współżycia społecznego i poczucia przyzwoitości”.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. radca prawny P. K., postanowieniem z dnia 06 grudnia 2021 r., po przeprowadzeniu dochodzenia, na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: Dz. U. z 2020 r., poz. 75 ze zm.) postanowił umorzyć dochodzenie wobec radcy prawnego W. K.. Podejmując taką decyzję Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w uzasadnieniu wskazał, że okoliczności niniejszej sprawy, jak również zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy, nie dają podstaw do uznania, aby radca prawny W. K. dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego, w związku ze złożeniem przez niego wniosku egzekucyjnego z dnia 13.11.2020 r. przeciwko Pani K. W..

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego uznał, że okoliczności niniejszej sprawy, jak również zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy, nie dają podstaw do uznania, aby radca prawny W. K. dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego, w związku ze złożeniem przez niego wniosku egzekucyjnego z dnia 13.11.2020 r. przeciwko Pani K. W., pomimo posiadania wiedzy co do bardzo trudnej sytuacji zdrowotnej Pani K. W. oraz w związku z tym brakiem możliwości spełnienia przez nią w terminie obowiązku alimentacyjnego wynikającego z wyroku Sądu Okręgowego (...) - Wydział (...) z dnia 07.07.2020 r., sygn. akt (...), uzyskanej od pełnomocnika Pani K. W. w dniu 02.11.2020 r. Samo subiektywne przekonanie skarżącej co do możliwości dopuszczenia się przez radcę prawnego W. K. przewinienia dyscyplinarnego nie może uzasadniać przyjęcia, że radca prawny W. K. faktycznie dopuścił się sprzecznych z Kodeksem Etyki Radcy Prawnego zachowań. W dniu otrzymania korespondencji e-mail z dnia 02.11.2020 r. radca prawny W. K. nie posiadał od Pana M. W. pełnomocnictwa do prowadzenia egzekucji wobec Pani K. W.. O otrzymanej wiadomości e-mail z dnia 02.11.2020 r. niezwłocznie powiadomił Pana M. W., który pomimo posiadania pełnej wiedzy na temat sytuacji zdrowotnej i majątkowej w jakiej znajduje się Pani K. W. zlecił w dniu 12.11.2020 r. radcy prawnemu W. K. skierowanie do komornika wniosku o wszczęcie egzekucji. Radca prawny W. K. nie miał podstaw do odmowy przyjęcia zlecenia wszczęcia postępowania egzekucyjnego wobec Pani K. W., a tym samym zgodnie z Kodeksem Etyki Radcy Prawnego przystąpił do świadczenia pomocy prawnej.

Wobec powyższego, zdaniem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, w myśl art. 11 § 1 pkt 2) Kodeksu postępowania karnego z dnia 06.06.1997 r. (t.j. Dz. U z 2020 r. poz. 30 ze zm.) nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego albo ustawa stanowi, że sprawca nie popełnia przestępstwa.

Ponadto Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego podniósł, że zgodnie z postanowieniem art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych - radca prawny i aplikant radcowski podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za:

- 1) postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swoich obowiązków zawodowych;
- 2) niespełnienie obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia, o którym mowa w art. 22⁷ ust. 1 ustawy o radcach prawnych.

To wszystko spowodowało, że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w zachowaniu radcy prawnego W. K. nie dopatrywał się wypełnienia znamion czynu, który mógłby być zakwalifikowany jako przewinienie dyscyplinarne, co skutkowało umorzeniem dochodzenia.

Od powyższego postanowienia w ustawowym terminie wniosła zażalenie skarżąca K. W., zarzucając „naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 7 k.p.k., poprzez wadliwą ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego polegającego na uznaniu, że radca prawny W. K. nie naruszył swoim postępowaniem w trakcie wykonywania czynności prawnych, w postaci zainicjowania postępowania egzekucyjnego na rzecz M. W. przed komornikiem sądowym P. R. (...), wymogów wynikających z przepisów art. 7 ust. 3 oraz 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, tj. wykonywania obowiązków w sposób sumienny, z należytą starannością, profesjonalnie z wyłączeniem sytuacji naruszenia zasad etyki w celu spełnienia oczekiwań klienta, podczas gdy faktycznie radca prawny zaniechał weryfikacji spełnienia świadczenia w okresie od 12.11.2020 r. do 16.11.2020 r., stanowiącego podstawę wniosku egzekucyjnego z dn. 16.11.2020 r., przy jednoczesnym zaniechaniu przedegzekucyjnego wezwania do zapłaty, co zimplikowało wszczęcie wobec K. W. oczywiście niesłusznej egzekucji mając na celu jedynie wykonanie zlecenia Klienta M. W..”

Jednocześnie, powołując się na powyższe, skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego i przekazanie sprawy do dalszego prowadzenia przez Rzecznika Dyscyplinarnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak słusznie zauważył w postanowieniu umarzającym dochodzenie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego, okoliczności niniejszej sprawy, jak również zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy, nie dają podstaw do uznania, aby radca prawny W. K. dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego, w związku ze złożeniem przez niego wniosku egzekucyjnego w dniu 13.11.2020 r. przeciwko Pani K. W., pomimo posiadania wiedzy co do Jej bardzo trudnej sytuacji zdrowotnej.

Radca prawny W. K. działając w myśl Art. 8. Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, który stanowi, że „Radca prawny, świadcząc klientowi pomoc prawną, postępuje lojalnie i kieruje się dobrem klienta w celu ochrony jego praw.” i posługując się instytucjami przewidzianymi przez prawo dla zabezpieczenia roszczeń swojego klienta nie dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego.

Należy zauważyć także, że radca prawny W. K. niezwłocznie po uzyskaniu informacji o dokonaniu wpłaty alimentów przez skarżącą złożył wniosek do komornika o ograniczenie egzekucji alimentów należnych za listopad 2020 r.

Nawet tragiczna sytuacja skarżącej wywołana chorobą, która niewątpliwie spowodowała u skarżącej ból i cierpienie zarówno fizyczne jak i z pewnością psychiczne, nie daje sama z siebie podstawy do odstąpienia od domagania się spełnienia obowiązku alimentacyjnego, który zostały orzeczone wyrokiem Sądu. Należy mieć na uwadze, że obowiązek alimentacyjny dotyczy nieletnich dzieci skarżącej i jej byłego męża, a orzeczenie Sądu w zakresie alimentów ma za zadanie zagwarantowanie materialnego wsparcia dzieci przez rodzica więc kroki prawne zmierzające do zaspokojenia tych roszczeń nie kłócą się ani z zasadami etyki ani z zasadami współżycia społecznego.

Nie sposób zgodzić się ponadto z zarzutem wyrażonym w zażaleniu skarżącej, że radca prawny W. K. zaniechał weryfikacji spełnienia świadczenia w dniach od 12 listopada 2020 r. do dnia 16 listopada 2020 r., tym bardziej, że sama skarżąca wskazuje, że należne alimenty zostały przekazane na rachunek uprawnionego w dniu 16 listopada 2020 r. a wniosek egzekucyjny został przekazany komornikowi już 13 listopada 2020 r. i był on niewątpliwie zasadny, zważywszy, że spełnienie obowiązku alimentacyjnego powinno być dokonane do 10 dnia każdego miesiąca.

Aby przeciwdziałać skutkom dla siebie negatywnym skarżąca mogła zastosować instytucje prawne przewidziane w tego typu zmienionych okolicznościach: powództwo przeciwegzekucyjne, skargę na czynności komornika, wniosek o zmianę postanowienia orzekającego obowiązek alimentacyjny łącznie z zabezpieczeniem tego wniosku.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że radca prawny W. K. nie miał podstaw do odmowy przyjęcia zlecenia wszczęcia postępowania egzekucyjnego wobec Pani K. W., a tym samym zgodnie z Kodeksem Etyki Radcy Prawnego przystąpił do świadczenia pomocy prawnej.

Zważywszy zatem na powyższe, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych (...) W., po dokonaniu wszechstronnej analizy okoliczności faktycznych i prawnych niniejszej sprawy, uznał, że wydane przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego postanowienie o umorzeniu dochodzenia w sprawie czynności radcy prawnego W. K. w ramach wykonywania obowiązków pełnomocnika M. W., jest w pełni uzasadnione i jako takie postanowił o utrzymaniu w mocy w całości zaskarżonego postanowienia z dnia 6 grudnia 2021r. Sygn. akt: RD 161/20, na podstawie art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (tekst jednolity Dz.U. z 2020 roku, poz. 75) w zw. z art. 437 § 1 i art. 465 § 1 i 2 k.p.k.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zdanie drugie ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (tekst jednolity Dz.U. z 2020 roku, poz. 75) w zw. z § 1 ust. 1 Uchwały nr 330/2015 Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. z dnia 16 czerwca 2015 r. w sprawie ustalenia wysokości wynagrodzenia ryczałtowego dla członków Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) W., zgodnie z którym zryczałtowanymi kosztami w wysokości 1.000,00 zł (słownie: tysiąc złotych), postępowania dyscyplinarnego w niniejszym postępowaniu odwoławczym, obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych (...) W..

Pouczenie:

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i ostateczne, bowiem Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) (...) W., w niniejszej sprawie działał jako organ II instancji i dlatego stosownie do treści art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ oraz stosownie do treści art. 70² ust. 1a ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (j.t. Dz.U. z 2020, poz. 75), od niniejszego postanowienia nie przysługuje żaden środek odwoławczy.